

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Rzecznik Praw Dziecka

Marek Michalak

ZSM/471/46/2014/AJ

Warszawa, 17 listopada 2014 roku

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 20. 11. 2014 r.

nr. 4660 podpis. M. Połcień

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 21. 11. 14
nr. 7000 podpis. M

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Stanisław Połcień

w odpowiedzi na pismo (znak: BPS/043-63-2743RPD/14) w sprawie oświadczenia złożonego przez senatorów: Pana Grzegorza Wojciechowskiego, Pana Roberta Mamątow, Pana Przemysława Błaszczyka, uprzejmie informuję, co następuje.

Celem Konwencji haskiej dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę z 25 października 1980 r. jest przywrócenie stanu sprzed uprowadzenia dziecka. Zawarcie tej Konwencji było oparte na przekonaniu, że bezprawne wywiezienie dziecka za granicę rodzi dla niego negatywne skutki, przed którymi należy je chronić. Obowiązek wydania przez sąd nakazu powrotu dziecka w wypadku bezprawnego wywiezienia go za granicę lub zatrzymania, nie jest jednak bezwzględny. Sąd może oddalić wniosek o wydanie dziecka, jeśli strona sprzeciwiająca się temu wykaże, że istnieje poważne ryzyko, że powrót naraziłby je na szkodę psychiczną lub fizyczną (art.13 lit. b Konwencji). Przedmiotowe przesłanki negatywne, które są podstawą odmowy wydania małoletniego, mają na celu ochronę dobra dziecka. Osoba sprzeciwiająca się wydaniu dziecka powinna przedstawić sądowi dowody przemawiające za tym, że powrót małoletniego wpłynie negatywnie na jego rozwój psychiczny lub fizyczny, a tym samym, że będzie sprzeczny z interesem dziecka.

Odnosząc się do sprawy dotyczącej postępowania w przedmiocie wydania małoletniej O. H., uprzejmie informuję, że po dokonaniu analizy akt sprawy podjąłem decyzję o przystąpieniu do postępowania przed sądem II instancji. Ponadto, zgłosiłem wniosek o przeprowadzenie przez sąd dowodu z opinii biegłych na okoliczność ustalenia, czy powrót

25 lat Konwencji
o Prawach Dziecka

dziecka do Hiszpanii nie narazi je na szkodę psychiczną lub fizyczną, o której mowa w art. 13 lit. b Konwencji haskiej. Sąd nie uwzględnił jednak wspomnianego wniosku twierdząc, że dopuszczenie tego dowodu nadmiernie przedłużyłoby postępowanie. Po rozpoznaniu apelacji Pani K. H. Sąd oddalił ją, utrzymując tym samym w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie o wydanie dziecka. Przedmiotowe postanowienie jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu w drodze skargi kasacyjnej.

Co się zaś tyczy praktyki orzeczniczej sądów polskich w sprawach z zakresu Konwencji haskiej, uprzejmie informuję, że Rzecznik Praw Dziecka jako konstytucyjny organ kontroli ma ograniczony wpływ na jej kształtowanie. Zgodnie z art. 173 Konstytucji RP sądy są władzą niezależną i odrębną od innych władz. Wspomniana niezależność dotyczy przede wszystkim sfery orzekania. W związku z powyższym, Rzecznik Praw Dziecka nie może wpływać na orzecznictwo sądów polskich w sprawach z Konwencji haskiej w inny sposób, jak tylko poprzez zgłaszanie udziału w postępowaniu sądowym, składanie wniosków dowodowych oraz wnoszenie środków zaskarżenia od orzeczeń wydanych przez sądy I instancji.

Rzecznik Praw Dziecka korzysta we wspomnianych uprawnieniach w każdym przypadku, gdy uzna, że dobro dziecka jest zagrożone.

Z wyrazami szacunku
Marek Jankowski